

Ce Este Evanghelia

de Paul Washer

illbehonest.com/romana

Sunt aici in seara aceasta sa vorbesc despre Evanghelie. Cati dintre voi stiti ce este Evanghelia? Cineva? Aha, cativa dintre voi. Va dati seama ca, in ziua cand Isus Hristos va reveni veti intelege tot ce trebuie sa intelegeti despre escatologie, despre a doua venire? Vetii intelege totul in momentul acela. Intr-o clipita de ochi, toate intrebarile din viata voastra vor fi raspunse. Dar in acelasi timp veti petrece vecia vecilor in Cer si nici nu veti incepe sa intelegeti Evanghelia lui Isus Hristos.

Traiti in America, o tara care este coplesita de Evanghelia reductionista. Am luat Evanghelia glorioasa a Dumnezeuului nostru binecuvantat si am redus-o la 'patru legi spirituale' sau la 'cinci lucruri pe care Dumnezeu vrea sa le cunosti'. Daca le citesti si le accepti si spui o mica rugaciune la sfarsit, felicitari! Esti admis. Aceasta nu este Evanghelia lui Hristos. Aceasta nu este Evanghelia lui Hristos. Este atat de multa activitate in America si in crestinismul american, atata galagie. Dar oare am inceput macar sa intelegem inceputul Crestinismului?

Dupa Scripturi, cea mai mare cunostinta pe care un om poate sa o aiba este cunostinta despre Dumnezeu. Daca v-as da o foaie de hartie si v-as cere sa scrieti definitia fiecarui atribut al lui Dumnezeu intr-un paragraf, ati stii sa o faceti? In tot crestinismul vostru, invatati lucrurile importante? Cand nu mai ai esenta crestinismului, puterea crestinismului, adevarul crestinismului trebuie sa le inlocuiesti cu tot felul de lucruri artificiale. Trebuie sa prefaci Biserica lui Isus Hristos intr-un parc de atractii a lui Hristos, ca sa faci ca lumea sa vina. Sunt doua lucruri care se vor intampla in tara aceasta: o trezire, sau judecata. Dar sa stiti ceva, judecata nu incepe cu politicieni liberali sau Hollywood-ul imoral. Incepe cu Biserica. Si aici gasim un alt subiect important: unde este Biserica? Ce este Biserica? Pot sa va spun ca in ziua de azi ceea ce se numeste biserică nu e Biserica... Dar adevarata Biserica a lui Isus Hristos crede in El... se pocaieste de pacat... creste in sfintenie si dragoste. Nu este concentrata asupra ei sau cautand implinirea ei proprie, ci demonstreaza dezinteres fata de ea dandu-se pe sine insasi altora in Numele lui Dumnezeu.

Vedeti, am o mare frica pentru voi... pentru ca atat de mult din ceea ce sunteti si atat de mult din ceea ce sunt, nu este bazat pe Scriptura, ci pe cultura. Aceasta trebuie sa se sfarseasca. Trebuie sa reinvatam, nu adevaruri pe care nimeni nu le-a descoperit. Trebuie sa

invatam adevarurile care au stat la baza Crestinismului istoric. Trebuie, ca crestini - daca sunteti crestini - sa va intoarceti la stanca de unde ati fost taiati. "Cautati", a zis profetul, "vechile cai si invatati cum sa umblati in ele." Si unde putem incepe? Incepem cu Evanghelia lui Isus Hristos.

In seara aceasta ne vom uita la ceea ce majoritatea teologilor au considerat a fi cel mai important pasaj din Scripturi, din intreaga Biblie. De fapt, as spune ca daca ar trebui sa pierd toate pasajele Scripturii, in afara de unul singur, acesta ar fi cel pe care l-as pastra. Multi s-au referit la el ca 'acropola credintei crestine' acea cetate tare si fortificata a lui Dumnezeu. Asa ca sa deschidem Bibliile, daca le aveti, la Romani.

Acum, pe masura ce vorbesc din Romani capitolul 3, vreau sa intelegeti: Eu nu par relevant unei culturi moderne. Si lucrurile pe care le voi spune in seara aceasta nu vor fi atragatoare pentru cultura mea. Adevarul e ca multe din lucrurile pe care le voi spune vor fi scandaloase pentru cultura mea. Vedeti, crestinismul nu are impact in lume pentru ca este ca lumea... pentru ca a dat un chestionar ca sa stie ce vrea lumea si apoi se adapteaza la ceea ce vrea lumea. NU. Crestinismul este adevarat, si vine la oameni si ii confrunta cu adevarul. Si cu acel adevar trebuie sa trateze oamenii. Pentru ca va asigur ca ori veti trata cu adevarul acum, ori veti trata cu adevarul mai tarziu, inaintea tronului de judecata a lui Dumnezeu. Vedeti, cand e vorba despre Dumnezeu, este o doctrina care spune ca El e vesnic. El nu va fi inlocuit niciodata. Nu va fi niciun regim sa-l ia locul. Nu se va schimba niciodata garda. Dumnezeu despre care voi vorbi in seara aceasta este Dumnezeu cu care intotdeauna va trebui sa tratati si niciodata nu veti fi in stare sa-L evitati... oricat de mult ati incerca.

Romani capitolul 3, versetul 23. "Caci toti au pacatuit si sunt lipsiti de slava lui Dumnezeu. Si sunt socotiti neprihaniti, fara plata, prin harul Sau, prin rascumpararea, care este in Hristos Isus. Pe El Dumnezeu L-a aratat public ca o jertfa de ispasire in sangele Sau prin credinta, ca sa-Si arate neprihanirea Lui; caci trecuse cu vederea pacatele dinainte, in vremea in delungei rabdari a lui Dumnezeu; pentruca, in vremea de acum, sa-Si arate neprihanirea Lui in asa fel incat, sa fie neprihanit, si totusi sa socoteasca neprihanit pe cel ce crede in Isus. Unde este dar pricina de lauda? S-a dus. Prin ce fel de lege? A faptelor? Nu; ci prin legea credintei."

Sa ne rugam. Tata, Tu ma cunosti. Stau inaintea Ta in numele Fiului Tau Isus Hristos si ma tem de Tine... pentru ca esti de temut si te iubesc caci Tu m-ai iubit intai. Tata, pentru Numele Tau si din pricina Fiului Tau, cinsteste Evanghelia Ta. Tata, stii ca sunt un om cu buze necurate si ca locuiesc in mijlocul unui popor cu buze necurate. Tu cunosti cultura aceasta... cat de scarboasa... cat de mult Ti se impotriveste Tie. Si Tu cunosti poporul Tau, cum au fost influentati de tot ceea ce este gresit. Si ma rog ca Tu sa intorci inimile poporului Tau la Tine si ei Te vor cinsti, se vor teme de Tine, Te vor iubi si totul va fi ca un gunoi pentru ei, comparat cu a

te cunoaste pe Tine. Tata, nu ma trimite intr-o lucrare fara sens. Lucreaza Tu in seara aceasta sau trimite-ne acasa acum. In Numele lui Isus, amin.

"Caci toti au pacatuit." Aceasta nu va inspaimanta. Ar trebui. Vedeti, pentru ca suntem persoane care nu Il prea cunoastem pe Dumnezeu, El arata ca Mos Craciun pentru noi in ziua de azi. Pentru ca avem acel dumnezeu imblanzit, domesticit si inofensiv pe care putem sa-l bagam in buzunar si oricand avem nevoie il scoatem din buzunar si ii cerem o dorinta. Pentru ca cunoastem atat de putin Scripturile, nu Il cunoastem pe Dumnezeu. Si pentru ca nu Il cunoastem pe Dumnezeu nu ne cunoastem pe noi si nu stim ce este pacatul in realitate. Permitted-mi sa va dau cateva cuvinte. Scarbos, josnic, uraciune. Unele din lucrurile pe care le-ati vazut aseara la televizor inainte de a veni aici si la care ati ras, au fost scarboase si o oroare inaintea lui Dumnezeu. Acelasi Dumnezeu pe care ziceati ca Il slujiti cand ati intrat in locul acesta. Dumnezeuul acesta, nu este o parte din viata voastra. Nu este ceva ce adaugi la o cariera cu succes. El este totul sau nu este nimic. El nu are cluburi si nu se joaca jocuri. El este Dumnezeu. Si Biblia ne spune ca fiecare dintre noi a pacatuit impotriva Lui. Puritanii ziceau in felul urmator. Nu ati pacatuit impotriva primarului unui satulet. Nu ati pacatuit impotriva rasei voastre, ci ati pacatuit impotriva Creatorului acestui Univers. Cineva care este atat de bun incat merita absolut orice lucru bun care puteti sa i-L dati... si nu ati facut-o. Voi ati pacatuit.

Vreau sa va ganditi o clipa. In creatia lumii, Dumnezeu sta acolo in ziua aceea si porunceste stelelor, mult mai mari decat soarele nostru, sa se puna in diferite locuri in spatiu si ele fac o plecacune si Il asculta. Le spune planetelor sa se puna intr-o ordine si sa nu strice ordinea aceea pana El nu porunceste altceva, si ele se pleaca si se inchina. El le spune muntilor sa se ridice, vailor sa se cufunde, si toate asculta. Ii zice marii, marea cea mare, "Tu vei veni pana aici si nu mai departe." Si marea striga "Amin." Si iti zice si tie "Hai" si tu raspunzi "Nu...Nu!" "Nu voi veni...!" "Sau voi veni... dar in felul meu, in forma mea de religie... ..sa fie suficient ca sa-mi linistesc constiinta, dar nu asa cum Tu doresti." Pacat, toti au pacatuit. A incalca poruncile lui Dumnezeu, sa le incalci sau sa nu vi catre ele. Ati pacatuit. "Toti au pacatuit, si sunt lipsiti de slava lui Dumnezeu."

In ziua de azi, interpretarea moderna a versetului este ca Dumnezeu te-a facut pentru un scop glorios si pentru ca ai pacatuit nu ai obtinut rezultatul acela glorios. Aceasta este doar o mica, mica fractiune din ceea ce inseamna versetul acesta cu adevarat. Versetul acesta nu vorbeste despre tine si scopul tau. Nu este despre tine si auto-implinirea ta. Este vorba despre Dumnezeu. Ceea ce inseamna textul cu adevarat este aceasta: Ai fost facut pentru El, nu pentru tine. Pentru El. Si fiind facut pentru El niciodata nu vei avea pace, pana nu esti pentru El. Nu doar o jumatate, nu doar un "da, El este in viata mea". Nu doar eu si Isus avem amandoi

ceva impreuna. Nu. Pana nu te dai Lui vei fi nenorocit si mizerabil si sarac si orb si gol, oricata bunastare si faima ai obtine pe pamant. Vei fi un nenorocit. Ai fost creat pentru El.

De fapt, orice boala de pe pamantul acesta este pentru ca oamenii s-au intors de la obiectivul lor. S-au miscat singuri de la locul lor. Probabil ca ati auzit ca din cauza crizei morale in America ar fi bine sa avem grija, pentru ca vom fi judecati. Nu este adevarat. Dati-mi voie sa va spun ce este adevarat. Potrivit cu capitolul unu din Romani, faptul ca avem o criza morala este dovada ca deja am fost masurati, gasiti cu lipsa, si judecati. Vedeti, toate lucrurile oribile, violente si imorale despre care auziti nu vor aduce judecata lui Dumnezeu, ele SUNT judecata lui Dumnezeu pentru un pacat mai mare care a fost comis. Si acesta este pacatul. "Fiindca, macar ca au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslavit ca Dumnezeu, nici nu l-au multumit." Si ce a facut Dumnezeu? A intors aceasta asupra lor. Vrei autonomie? Vrei sa fi suveran peste viata ta? Dumnezeu a zis, "aici le ai." Dar autonomia pe care ti-a dat-o este sclava a unei inimi corupte dintr-o societate corupta si tu iti folosesti libertatea ca sa te distrugi pe tine insuti. Aceasta este judecata lui Dumnezeu. Sa stiti ca este deja asupra noastra. Este. Este o realitate. Pentru ce ati venit aici in seara aceasta? Sa ascultati un discurs crestin motivant? Sau sa ascultati adevarul? Acesta este adevarul. Puteti merge la o mie de biserici, o suta de duminici si nu veti vedea altceva decat o hora in jurul lui Isus. "Sa ne unim toti si sa avem o imbratisare in grup si sa cantam Cumbaya." Dar problema e ca in adevar exista Dumnezeu si cartea aceasta e adevarata. E adevarata.

"Toti au pacatuit si sunt lipsiti de slava lui Dumnezeu." Nu ma intereseaza daca voi castigati intreaga lume. Nu este suficient de mare. Ati fost facuti pentru vesnicie. Ati fost facuti pentru El. Pentru El. Sunt crestin de mai mult timp decat cei mai multi dintre voi ati trait. Sunt in lucrare de mai mult timp decat ati trait voi. Nu imi pare rau de nimic din ce am pierdut din pricina lui Hristos. Imi pare rau de tot ceea ce am pastrat pentru mine.

"Toti au pacatuit si sunt lipsiti de slava lui Dumnezeu." Apoi se intoarce, in versul 24 si zice, vorbind despre crestini... Si acum trebuie sa am grija. De ce? Saizeci si cinci la suta din americani cred ca sunt crestini. Daca doar ai lua teologia clasica, definitia clasica a Crestinismului pe care o avem scrisa in toate confesiunile noastre crestine v-ati da seama ca probabil mai putin de 15% din oamenii care Il marturisesc pe Hristos in America nici macar nu sunt convertiti, nici macar nu sunt crestini. Sunt aici in seara aceasta unii dintre voi care va credeti crestini, cand de fapt voi nu aduceti nici o roada. Nici o roada reala si adevarata. Si problema este ca stati sa ascultati predici care nu va fac sa ganditi. Nimeni nu va face sa va fie frica. Sunt unele lucruri despre care trebuie sa va fie frica.

Dar vorbind despre un adevarat crestin zice "Fiind socotiti neprihaniti..." Stiti ce

inseamna aceasta? Din nou, unul dintre cele mai importante cuvinte in Crestinism. Stiti ce inseamna? A fi socotit drept... Am auzit persoane care zic ca inseamna sa fi drept ca si cand nu ai pacatuit niciodata. Nu, nu inseamna aceasta. A fi socotit justificat este un termen legal, are de a face cu legea. Inseamna aceasta: In momentul in care o persoana isi pune credinta, adevarata, in Isus Hristos, este socotit drept. Dumnezeu il declara legal ca este drept in fata Lui. Acum, intelegeti terminologia caci adevarul e important. Trebuie sa intelegeti asta. Cand o persoana se increde in Isus nu inseamna ca devine dreapta; "a deveni" este cuvantul. Nu inseamna ca devine dreapta pentru ca, daca acesta ar fi cazul, nu ai mai pacatui niciodata. Ai fi o fiinta morala perfecta. Nu esti reconstruit in momentul acela ca o fiinta dreapta in toata plinatatea perfectiunii. Inca esti susceptibil la pacat chiar si crestin fiind. Dar a fi socotit drept inseamna ca Dumnezeu, de la tronul Sau, te declara drept fata de El si te trateaza ca si cand ai fi drept inaintea Lui, justificat.

Aici este ceva ce toate religiile din lume au in comun, sau majoritatea religiilor. Este aceasta: Cum poate un om fi drept inaintea lui Dumnezeu? Cum poate un om fi drept inaintea lui Dumnezeu? Majoritatea religiilor... de fapt poti lua toate religiile si sa le reduci la doua: religia faptelor si religia harului. Toate religiile din lume zic: "Fa asta, fa aia si fa-te vrednic in fata lui Dumnezeu. Fa ca Dumnezeu sa iti fie dator. Traieste in asa fel incat Dumnezeu sa TREBUIASCA sa te mantuiasca pentru ca ti-o datoreaza. Asta spun faptele in realitate. Si apoi este o mantuire prin har. Este un dar. Mergem la un musulman si il intrebam: "Daca ai muri chiar acum, unde ai merge?" Si el raspunde: "Voi merge in Rai." "De ce?" "Pai, pentru ca am citit Coranul. Am facut pelerinaje, mi-am facut rugaciunile... sunt un om drept. Sunt un om bun." Bine... Mergi la un ludeu ortodox si zici: "Daca ai muri chiar acum, unde ai merge?" "As merge in Rai." "De ce?" "Pai, iubesc Legea lui Dumnezeu. Sunt un om drept. Postesc. Ma rog." Apoi mergi la un crestin, la crestinul adevarat, si zici: "Daca ai muri chiar acum, unde ai merge?" "In Cer." "De ce?" Si crestinul va zice asa: "In pacat m-a zamislit mama mea, si in pacat am fost nascut. Lepadandu-ma de Dumnezeu din pantece. Am incalcat orice lege." Sa zicem ca reporterul se uita la persoana aceea si zice, "Nu prea inteleg. Vreau sa zic, ii inteleg pe ceilalti doi oameni, ei merg in Cer. Sunt drepti fata de Dumnezeu pentru ca merita, pentru ca sunt buni, pentru ca au lucrat pentru aceasta, Dumnezeu le-o datoreaza. Dar tu imi zici ca mergi in Cer si nu este nici un motiv pentru care ar trebui sa fi in Cer. Care este baza nadejdii tale?" Si crestinul zice, "O sa merg in Cer prin virtutea si meritul Altuia, Isus Hristos, Domnul meu." Si acesta este motivul pentru care Pavel incheie pasajul acesta spunand ca nu este nici o lauda, nici o pricina de lauda, pentru ca toata nadejdea noastra nu este in propia noastra neprihanire, nu in faptele noastre, nu in vreun lucru pe care noi l-am obtinut, nu in ceva ce putem smulge din

mana lui Dumnezeu pentru ca ne este dator, pentru ca noi am fi fost buni inaintea Lui. "Nadejdea noastra e zidita pe nimic altceva, decat pe sangele si dreptatea lui Isus. In nimic nu-mi pun nadejdea, ci in Numele lui Isus ma incredintez." De aceea crestinul este singurul care poate sa spuna ca merge in Cer fara sa se laude, pentru ca nu merge acolo prin faptele sau actiunile lui, ci prin Hristos.

Si acum argumentul acesta este aruncat asupra mea: "Pai, aceasta o stim cu totii. Crestinii doar il iau ca pe un dar. Il primesc. Apoi traiesc ca demonii." Nu, nu o vor face. Membrii nepocaiti ai bisericii si studentii nepocaiti care zic ca-L cunosc pe Isus o fac. Ei zic: "Mantuirea este un dar." Apoi traiesc ca lumea. Dar crestinul adevarat, cu cat mai mult intelege ca mantuirea este un dar, care nu este bazata pe faptele lui, tot mai constient e de pacatul lui, si tot mai mult doreste sa traiasca pentru Hristos. Nu este o afacere pe care trebuie sa o realizezi. Dragostea o promoveaza. Harul o motiveaza. Vedeti, aici scrie: "Suntem socotiti drepti." Acum, priviti aceasta: "...ca la un dar prin Harul Sau." Nu trebuie sa fi graduat in literatura sau expert in greaca sa stii ca este o redundanta aici. Ce vrei sa zici ca suntem socotiti drepti ca un dar prin Harul Sau? Nu este Harul un dar? Nu se repeta cand zice ca suntem socotiti drepti fata de Dumnezeu ca un dar, ca un dar... nu ca ceva ce am castigat noi? Aceasta este exact ceea ce vrea sa ne invete. Este ceva foarte interesant despre cuvantul acesta. Pavel zice, "fiind socotiti neprihaniti ca un dar." Cuvantul acesta "dar" in greaca este gasit in alt loc, in Evanghelia dupa Ioan, unde zice asa. Vorbind despre Isus zice: "L-au urat 'fara temei'." Fara temei. Fraza aceasta, "fara temei" este tradusa din acelasi cuvant din care "dar" este tradus aici. Asa ca ceea ce zice este: Nimeni niciodata nu a avut vreun motiv pentru a-L uri pe Isus. Nimeni niciodata nu a avut vreun motiv pentru a-L uri. Si in acelasi mod, Dumnezeu nu a avut nici un motiv pentru a te socoti neprihanit. Cand Dumnezeu se uita jos la om, nu gaseste nici un motiv in om ca sa il justifice sau sa-l declare drept. Cand Dumnezeu se uita la om singurul lucru pe care poate sa il vada este pacatul si legea cere moartea acelui om. Asa ca daca Dumnezeu te-a declarat drept inaintea Lui, nu a facut-o din pricina ta sau a mea, ci in ciuda ta si a mea. Va amintiti de femeia care L-a iubit pe Isus atat de mult?

Ea era o femeie pacatoasa si a venit si s-a aruncat la picioarele Lui si Isus le-a zis tuturor fariseilor care se socoteau drepti: "Femeia aceasta iubeste mult pentru ca i-a fost iertat mult." O data un reporter a venit la mine nervos si mi-a zis: "De ce intotdeauna vorbești despre pacat?" I-am raspuns, "Pentru ca vreau sa Il iubesti pe Dumnezeu." Mi-a zis, "Nu inteleg." Atunci i-am zis, "Asculta-ma. Femeia aceea a iubit mult pentru ca i-a fost iertat mult, pentru ca stia cat de pacatoasa era." Noi in ziua de azi, voi si cultura voastra, si predicatorii din zilele voastre, va rasfateaza si va protejeaza si nu vor sa va jigneasca pentru ca vor sa va aiba si sa

va foloseasca. Niciodata nu va vor spune despre adevarata rautate a inimii voastre, si pentru ca crezi ca esti mai bun decat esti in realitate, nu apreciezi ce ti-a fost dat. De aceea am vazut drogati si prostituate venind la Isus si apoi aveau o pasiune atat de mare, pentru ca cunosteau mizeria din care au fost salvati. Cu cat stiu mai mult despre natura omului potrivit Scripturii, si cu cat o aplic mai mult la inima mea, cu atat ma conduce mai mult la inchinare. La inchinare.

Lucrez in multe tari subdezvoltate unde oamenii mor de foame. Daca ma apropii de voi... cu un sandwich de salam cu doua bucati de paine veche si o bucata de branza si o bucatica de carne si vi l-as da zicand, "Poftim", probabil ca l-ati dispretui si ati intoarce spatele. Dar sunt unele tari in care daca as face asta mi-ar saruta mainile - si au si facut-o - pentru ca le-am dat o asemenea mancare. Saracia lor ii conduce la multumire. Acesta este unul din motivele pentru care Isus a zis, "Ferice de cei saraci in duh." Acei care stiu cine sunt pentru ca apoi pot sa aprecieze dragostea lui Dumnezeu. Si dragostea aceea ii va misca la slujire.

Acum zice, "Fiind socotiti drepti prin Harul Sau." Un dar nemeritat. Poate credeti ca atunci cand un predicator se ridica si zice, "Priviti, mantuirea este un dar! Este un dar nemeritat!" Poate credeti ca oamenii sar la prima ocazie de a avea asa ceva. Dar nu o fac. Stiti de ce? Oamenii sunt mandri. "Mie nu imi trebuie nimic de la nimeni. Nu imi trebuie nimic de la Dumnezeuul tau. Pot sa fac totul eu singur." Omule, nu poti respira fara Harul lui Dumnezeu. Si chiar si cel mai impietrit ateu care isi arata pumnul in fata lui Dumnezeu blestemandu-l Numele, o face doar cu puterea primita de la Dumnezeu. Totul este Har. Totul este un dar nemeritat. Odata a fost o cercetare a lui Dumnezeu si unii oameni au venit in fata si eu m-am coborat si ma rugam si un tanar a venit acolo si se ruga alaturi de mine... si se ruga asa: "Doamne, vreau sa imi dai ceea ce merit." Niciodata nu am oprit pe cineva de la rugaciune, dar pe el l-am oprit. L-am batut pe umar. S-a uitat. A continuat sa se roage. L-am batut iar pe umar. S-a uitat la mine. I-am zis, "Niciodata... niciodata sa nu mai spui rugaciunea aceasta! Pentru ca, tanarule, singurul lucru pe care il meriti este o vesnicie in iad. Trebuie sa strigi ca Dumnezeu sa iti dea ceea ce nu meriti... Har, darul nemeritat, viata vesnica in Isus Hristos."

Pavel continua. Am fost socotiti drepti. Am fost declarati drepti... ca un dar prin Harul Sau prin rascumparare. Stiti ce inseamna asta? Sunte unele cuvinte, ziceau puritanii, pe care dupa ce le rostim, trebuie sa tacem si sa ramanem pe loc cu buzele tremurand pentru ca sunt aproape prea sfinte ca sa le rostim. Acesta este unul din cuvintele acelea. Inseamna... a cumpara libertatea unui sclav, sau a unui prizonier, sau a unui prins de razboi cu un pret care trebuie sa fie platit. Aceasta inseamna ca darul nemeritat al lui Dumnezeu aceasta stare de dreptate in fata Lui... costa ceva. Si ce a costat, sangele boilor si tapilor? Nu. Aur si argint din viata noastra trecuta? Nu. Sangele singurului Fiu al lui Dumnezeu. A trebuit sa fim castigati. A

trebuit sa fim cumparati. O intrebare buna este aceasta: De la cine? De la cine a trebuit sa fim cumparati? In decursul istoriei au fost o gramada de teorii nebiblice. Parintii greci greseau mult pentru ca ziceau ca pretul trebuia platit lui Satan. Omul a cazut si de aceea era sub puterea lui Satan si pretul trebuia platit lui Satan pentru ca omul sa fie eliberat. Nu este adevarat. Vreti sa stiti la cui i-a fost platit pretul? Pretul a fost platit lui Dumnezeu. Dumnezeu Si-a cerut partea. Ai pacatuit. Ai murit. Dar Dumnezeu de asemenea a platit pretul: sangele Fiului Sau. O sa vorbim despre asta mai pe larg intr-o clipa, dar vreau sa continuam acum.

"Fiind socotiti drepti ca un dar prin Harul Sau prin mantuirea care este in Hristos Isus." O data un tanar a venit la mine si mi-a zis: "Frate Paul, ai dreptate. Isus este tot ce avem nevoie." I-am raspuns: "Tanarule, Isus e tot ce avem. In afara lui Isus, nu ai nimic. Nu ai nimic." Vedeti, Scriptura, Noul Testament lucreaza intotdeauna in doua domenii contrare. Ori esti in fire si pierdut, ori esti in Duhul si mantuit. Ori esti in Adam si condamnat, ori in Hristos si socotit neprihanit. Exista doar doua posibilitati. Daca esti in Hristos ai mantuirea. In afara lui Hristos nu ai nimic. De aceea credinciosul adevarat care stie adevarurile acestea se tine strans de Hristos. Toti ati auzit povestirile despre lucratorii in fier care lucreaza la mii de metri deasupra orasului si umbla atat de linistiti peste tavi si stalpi. Apoi intr-o zi unul din ei aluneca pe o gheata si inainte sa cada se prinde de o barna si o tine atat de strans si cu atata frica incat ar trebui sa-i rupa mainile ca sa-l desprinda pentru ca nu-i da drumul. Acesta este felul in care ne tinem de Hristos pentru ca stim ca in afara Lui nu avem nimic... nimic... nimic.

Zice "In Hristos..." uitati-va la asta: "Pe El Dumnezeu L-a aratat public ca o jertfa de ispasire." Ispasire. Sa nu raspundeti. Dar stiti ce inseamna cuvantul acesta? Majoritatea teologilor v-ar spune ca in afara numelui lui Dumnezeu acesta este cel mai important cuvant din Biblie si totusi in toata umblarea voastra la biserica niciodata nu v-a zis cineva ce inseamna? Vedeti... cat de bisericosi puteti fi... si cat de departe de crestinism puteti ajunge? Ce este ispasirea? Sa ne uitam. Zice, "Pe El Dumnezeu L-a aratat public." Cuvantul acesta poate fi dat si in sensul ca Dumnezeu L-a afisat. Daca mergi prin Tennessee si alte state care nu au legi impotriva panourilor, vei vedea panouri de publicitate peste tot; pancarte, tot felul de afise publicitare, mesaje care sunt puse la vedere. Si spune ca Dumnezeu intentionat L-a afisat in public pe Hristos pe lemnul acela. L-a afisat ca toti sa Il vedem. Intelegeti? A vrut ca toata lumea sa vada ce se intampla acolo. Acum, va las sa va ganditi voi daca Dumnezeu ar fi putut sa indeparteze pacatul undeva intr-un loc ascuns... intr-un dulap. Dar dintr-un anumit motiv indepartarea pacatului s-a facut in public, in centrul universului religios, in religiosul oras Ierusalim, acolo la incrucisarea drumurilor, Isus a fost ridicat si Dumnezeu a facut-o intentionat in public. De ce? Pentru ca Dumnezeu voia sa arate ceva. Ce voia Dumnezeu sa arate? Sa

continuum.

"Pe El Dumnezeu L-a aratat public ca o jertfa de ispasire." Folosim cateodata cuvantul acesta in spaniola, in stravechiul Castellano, "propicio." Daca zici, de exemplu, in spaniola veche, "Sé propicio a mi", inseamna sa ai mila de mine. Nu-mi da ceea ce merit. Ar fi cam asa. Un hot este prins de stapanul sau pentru ca a furat si este vrednic de moarte, si stapanul il ia de dupa gat si il trage dupa el sa-l duca la spanzuratoare si hotul scapa si cade la pamant in genunchi si ce face? Implora mila. "Nu imi face ceea ce merit! Nu imi face ce cere legea!" Ce este ispasirea? Este un sacrificiu care ii permite lui Dumnezeu sa aibe mila de cel vinovat. Acum, care este problema? O sa pun inaintea voastra cea mai mare problema din crestinism. Despre asta este toata Evanghelia. Doar asta. Este miezul. Este inima Evangheliei. Tineti semnul la Romani si intoarcati la Proverbe o clipa. Proverbe 17:15. Ascultati ce zice. Ascultati, studentilor. Sunteti intr-un loc de invatatura inalta. Se presupune ca ati trecut cu bine examenele de admitere pentru a ajunge in locul acesta. Acum ganditi. Ganditi. Crestinismul nu este despre a-ti verifica creierul la usa. Este despre a incepe sa gandesti. Despre a-l folosi. Acum ganditi. Proverbe 17:15 zice asa: "Cel ce iarta pe vinovat si osândește pe cel nevinovat, sunt amândoi o scârba înaintea Domnului." Sa ne uitam doar la o parte din verset; ?Cel ce iarta pe vinovat... este o scârba înaintea Domnului.? "O scârba" este probabil cel mai dur cuvânt in Scripturi. Detestabil, neplacut, uraciune, blestemat, anatema. Asa ca oricine justifica pe un om rau este o uraciune si o scarba inaintea lui Dumnezeu. Aceasta ne pune intr-o mare problema. O vedeti? Am petrecut ultimele 20 de minute spunandu-va ca Dumnezeu a justificat pe cei rai... ca atunci cand o persoana crede in Isus Hristos Dumnezeu o declara dreapta din punct de vedere legal. Tot nu vedeti problema? Lasati-ma sa v-o pun in felul acesta. Sa zicem ca mergi acasa deseara - tu traiesti in afara campusului cu familia ta - asa ca ajungi deseara acasa si cand intri pe usa iti vezi intreaga familie masacrata si il vezi pe criminal in mijlocul familiei tale cu mainile pline de sange luandu-i viata fratelui tau cel mic, si arunca jos doar un cadavru. Furios fugi in partea cealalta a camerei si dobori pe omul acela la pamant. Dar iti revii, si iti dai seama ca nu razbunarea e solutia asa ca il legi si mergi la telefon si suni la 911 si politia ajunge is il ia cu toate probele. Apoi, lunile trec si omul acela este adus inaintea judecatorului. Si omul acesta care este vinovat de uciderea intregii tale familii sta inaintea judecatorului si judecatorul zice: "Pai.. Sunt un judecator foarte iubitor si foarte milostiv Asa ca, te justific. Esti iertat. Esti liber. Poti sa te duci." Care ar fi reactia ta? O sa iti zic care ar fi reactia ta. Ai scrie in ziare... ai chema televiziunea... ai scrie la parlamentari. Ai incerca sa-i scrii chiar presedintelui. Ai face tot posibilul sa spui ca este un judecator in tara care este mai rau si mai nemernic ca criminalii pe care ii lasa in libertate. Judecatorii sunt meniti sa faca dreptate. Este ceea ce se cere. Nu este

marea noastra plangere ca unul din lucrurile rele din tara noastra este ca judecatorii sunt corupti? Atunci ganditi-va la asta. Judecatorul universal, Dumnezeu atotputernic... cei rai stau in fata Lui si El zice: "Sunteti justificati, si va voi considera drepti." Aceasta este problema cea mai mare din Scripturi. Cum poate Dumnezeu sa fie drept si totusi sa ierte pe cei rai? Fac pariu ca Evanghelia pe care o auziti si in predicarea Evangheliei voastre... nici macar nu ati auzit despre asa ceva. Vedeti acum de ce zic ca stim asa putin despre Evanghelie? Acum doar va invat lucrurile istorice de baza din Evanghelie pe care multi predicatori nu le stiu... ca problema din toata Scriptura e asta: Daca Dumnezeu e drept, nu poate sa va ierte. Legea cere moartea voastra. Daca Dumnezeu e drept, nu poate sa treaca peste pacat. Trebuie sa se ocupe de el.

Acum dati-mi voie sa impartasesc cu voi cateva lucruri despre Dumnezeu care nu sunt deloc menajante si va vor scandaliza. Cand a fost ultima data cand ati ascultat o predica despre mania lui Dumnezeu? Cand a fost ultima data cand ati ascultat o predica despre cat de mult uraste Dumnezeu pe cei rai? Cand a fost ultima data cand ati auzit ceva de genul acesta: "Dumnezeu iubeste pacatosul, dar uraste pacatul" ? Sunt aici sa va spun: chiar daca arata bine pe spatele unui tricou crestin, nu este biblic si nu este crestinismul istoric. Priviti o clipa. Nu pierdeti pagina si intoarcati la Psalmul 5. Psalmul 5:5. "Nebunii nu pot sa stea in preajma ochilor Tai; Tu urasti pe cei ce fac faradelegea." O alta traducere: urasti pe toti cei ce fac raul. Cineva calificat? Ati facut vreo faradelege? Da. Ati facut vreun rau? Da. Ce zice pasajul acesta? Zice oare ca Dumnezeu iubeste pacatosul si uraste pacatul? Nu, zice ca uraste pe cei ce fac faradelegea. Si imi ziceti, "Dar ce spui de Ioan 3:16? Ioan 3:16 zice 'Fiindca atat de mult a iubit Dumnezeu lumea...' Este in Biblie." Da, este in Biblie si este adevarat, dar si Psalmul 5:5 este in Biblie si este la fel de adevarat si va trebui sa te ocupi de el. Aceasta e problema crestinismului american. Se ia doar o fata a monedei. Si nu stiu daca ati invatat logica, dar aceasta este imposibil. Monedele intotdeauna vin cu doua fete. Ascultati predica dupa predica despre dragostea lui Dumnezeu si Biblia vorbeste atat de clar despre mania lui Dumnezeu si majoritatea din voi nu ati ascultat nici o predica despre asta. Primiti doar o parte din poveste... si asta e foarte periculos. Ziceti, "Dumnezeu nu uraste, pentru ca Dumnezeu e dragoste." Si eu va zic, "Nu, Dumnezeu uraste pentru ca Dumnezeu e dragoste." "Ce vrei sa zici frate Paul?" Dati-mi voie sa va intreb. Iubiti iudeii? Sper ca da. Daca iubiti iudeii puteti fi neutrii fata de Holocaust? O sa urati Holocaustul. Daca vin la voi si va vorbesc despre sclavia afro-americana... si segregare si imi ziceti, "Pai, stii, nu a fost chiar asa mare lucru. Sunt ca intr-o pozitie neutra." Iubesti atunci afro-americanii? Nu. Iubiti bebelusii? Trebuie atunci sa urati avortul. Vedeti? Daca as veni la voi si v-as da un articol din ziar care zice ca un baietel a fost prins de un pedofil si tinut in pivnita lui 10 ani fiind abuzat, si va citesc asta voua, si voi ati raspunde "Pai, stii, toti au,

stii, fiecare are un stil de viata diferit." Daca ati raspunde asa as gandi ca sunteti la fel de monstri ca omul care a rapit baietelul. Vedeti, chiar voi, cand auziti istorisiri despre lucruri oribile care s-au intamplat, si injustitii, va suparati nespuse de mult, nu-i asa? Va maniat. Asa ca voi aveti dreptul sa va purtati asa, si Dumnezeu nu are? Voi, care ati incalcat toate legile lui Dumnezeu... voi aveti dreptul sa va ridicati si sa fiti maniosi pentru ca cineva a facut mai rau ca voi... dar Dumnezeu este dragoste asa ca trebuie sa stea pe scaun si sa fie neutru? Ati auzit predicatori zicand, "Primul lucru pe care vreau sa vi-l zic este ca Dumnezeu nu este un Dumnezeu manios." Ati auzit vreodata pe cineva sa zica aceasta? Pai, am o veste pentru voi. Dumnezeu e un Dumnezeu manios. De fapt, Biblia spune ca este maniat in fiecare zi. Aceasta zice Biblia. Nu o sa sucesc asta ca sa protejiez reputatia lui Dumnezeu. Sau sa Il prefac in cineva care sa va placa voua. O sa va zic Cine este El in realitate.

Si veti zice, "Frate Paul, dar dragostea?" Doar in acest context puteti intelege dragostea. Vedeti, Dumnezeu e drept si sfant. Iubeste tot ceea ce este frumos si bun. Si de aceea uraste ce este murdar si profan si rau si daunator. Inteleteti? Va dati seama ca ati incalcat fiecare lege? As putea enumera cele zece porunci si sa va arat cum voi si eu le-am incalcat fiecare din ele. Dumnezeu ar trebui sa fie maniat. Si este. Dar aici este lucrul nemaipomenit. Dragostea lui Dumnezeu este de o asemenea natura incat poate sa o demonstreze chiar si obiectelor maniei Sale si sa lucreze pentru mantuirea lor. Dar aici e problema. Am incalcat Legea lui Dumnezeu si justitia lui Dumnezeu cere sa murim. Asta este ceea ce trebuie sa inteleteti. Traitii intr-o lume unde nu este justitie. Traitii intr-o lume in care toate lucrurile rele pe care lumea le face pot fi explicate. "Este o boala" sau "De fapt nu a fost vina lor." Dar aceasta nu este adevarat. Exista raul. Si noi am luat parte la el. Drag prieten, daca acum ti-as smulge inima si as lua din ea orice gand care l-ai avut vreodata si le-as pune intr-un DVD, si l-ai arata aici in seara aceasta ai fugi din campusul universitatii si nu te-ai mai intoarce sa-ti vedem fata niciodata, pentru ca ai gandit lucruri atat de rele incat nu poti sa le impartasesti nici celor mai apropiati prieteni. Te-ai rusina in fata noastra chiar daca noi am facut aceleasi lucruri. Cum vei sta atunci in fata unui Dumnezeu sfant? Vedeti? Vedeti? Dar aici este intrebarea. Daca Dumnezeu este sfant si drept, si ca urmare trebuie sa faca ceva cu cei rai, cum pot fi cei rai mantuiti? Este o singura cale. Cineva sta in locul celor rai ia asupra Lui toata vina celor rai si este judecat si condamnat in locul lor. Si aceasta este exact ceea ce a facut Isus Hristos. Si in aceasta sta demonstrarea dragostei lui Dumnezeu.

Vedeti, am pictat acest mare tablou negru. De ce? O sa va zic de ce. In dupa-masa aceasta, permiteti-mi sa va pun o intrebare. Unde s-au dus toate stelele? A venit vreun mare urias din cosmos si le-a pus intr-un cos si le-a dus in cealalta parte a lumii? Unde s-au dus?

Niciunde. Atunci de ce nu putem sa le vedem? Pentru ca a fost atat de multa lumina de la Soare. Dar in negura noptii luminile acestea stralucesc atat de mult. Se intampla acelasi lucru cu dragostea lui Dumnezeu. Daca ar veni cineva aici si ar picta un tablou cu voi in care totul este bine si totul este in regula, si voi sunteti bine si eu sunt bine si Dumnezeu ne iubeste pentru ca suntem persoane chiar dragute... nu ati vedea Har. Nu ati vedea dragoste. Nu ai vedea nimic vrednic de inchinare. Dar cand vedeti intunericul adanc al pacatului vostru, aici slava dragostei lui Dumnezeu apare... o dragoste pe care nu meritati, pe care nu o puteti merita. Dar aici este lucrul minunat, in special cand esti un crestin mai batran cum sunt eu. Daca nu am meritat-o cand am inceput, nici acum nu trebuie sa o merit; viata mea nu mai este sub lege ci sub har. Din pricina lui Isus Hristos, Dumnezeu ma iubeste in toate greselile mele, in toata fragilitatea si alunecarile mele, in tot pacatul meu. Dumnezeu ma iubeste pentru ca niciodata nu a depins de mine sau de faptele mele. Depinde de Isus si de ceea ce a facut El pentru mine. Asa ca nu trebuie sa joc teatru in fata Lui ca si cand ar trebui sa-I castig favoarea. Ma iubeste. S-a terminat. A fost terminat acum 2000 de ani pe lemnul acela. Un Dumnezeu perfect, un om perfect... platind un pret perfect.

As vrea acum sa ne uitam la ceva care este foarte important. Este lucrul cel mai important, asa ca ramaneti cu mine. Stiu ca ne-am dus departe, dar ascultati. Cand lumea vorbeste despre cruce... intotdeauna vorbeste despre cuiele din mainile si picioarele Lui, sulita din coasta, cununa de spini de pe cap, insultele, bataile, biciuierile... totul despre suferinta fizica a lui Hristos. Si nu vreau sa iau nimic din toate acestea, dar daca aceasta este tot ceea ce stiti despre cruce, nu stiti nimic despre cruce. Nu intelegeti crucea. Nu suntem mantuiti doar pentru ca Romanii si Iudeii L-au refuzat pe Isus sau ca L-au pironit pe lemn si ca l-au strapuns coasta sau ca l-au biciuit. Suntem mantuiti... pentru ca pe crucea aceea, a luat pacatul nostru; a fost parasit de Tatal Sau, si Dumnezeu atotputernic a zdrobit pe singurul Sau Fiu sub toata puterea maniei Sale impotriva pacatului nostru. Veti zice, "Niciodata n-am auzit asa ceva." Este doar crestinism istoric. Vedeti, cand auziti despre cruce, tot ce auziti este despre ceea ce l-au facut oamenii. Nu suntem mantuiti doar pentru ce oamenii l-au facut. Suntem mantuiti pentru ce s-a intamplat intre El si Tatal Sau. Vedeti, in sistemul acesta al vostru stiti ca Dumnezeu e sfant si ca omul e pacatos si este o prapastie intre cei doi si omul nu poate veni la Dumnezeu. Si asa si este. Omul este despartit de Dumnezeu. Dar singurul mod pentru a lua prapastia a fost ca cineva sa moara in locul omului, despartit de Dumnezeu. Cand Isus era atarnat de lemnul acela a strigat: "Dumnezeule, Dumnezeule, pentru ce m-ai parasit?" Intelegeti? Stiti cat de mult uraste Dumnezeu pacatul si ce ii va face pacatului in ziua de pe urma? Ceea ce trebuie sa intelegeti este ca atunci cand Isus era pe lemnul acela, a luat pacatul, vina poporului Sau, si a fost tratat

de Dumnezeu Tatal in felul in care trebuia sa fim noi tratati. A fost zdrobit sub mania lui Dumnezeu. A fost abandonat de Dumnezeu. Priviti la Psalmul 22 o clipa. Stiti ca atunci cand Isus era pe cruce a strigat: "Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce m-ai parasit?" Ascultati Psalmul 22, versetul 1. "Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce m-ai parasit si pentru ce Te departezi fara sa-mi ajuti si fara sa asculti plângerile mele? Strig ziua, Dumnezeule, si nu-mi raspunzi: strig si noaptea, si tot n-am odihna. Totus Tu esti Cel Sfânt, si Tu locuesti în mijlocul laudelor lui Israel. În Tine se încredeau parintii nostri: se încredeau, si-i izbaveai. Strigau catre Tine, si erau scapati; se încredeau în Tine, si nu ramâneau de rusine. Dar eu sunt vierme, nu om, am ajuns de ocară oamenilor si dispretuit de popor." Ce zice? Face o plangere, isi pune intrebarea: "Dumnezeule, pentru ce m-ai parasit?" Si apoi Isi aduce argumentul: "Nu a fost niciodata in istoria poporului lui Dumnezeu cand un om drept sa strige catre Tine si Tu sa nu-i raspunzi. Dar aici sunt Eu, pe crucea aceasta, singurul Tau Fiu, si strig catre Tine si Tu nu imi raspunzi. De ce?!" Si apoi Isi raspunde singur la intrebare. "Tu esti sfânt si Eu sunt un vierme, o ocară." Vedeti, cineva a trebuit sa ia asupra lui vina voastra. Sa ia asupra lui pacatul vostru. Am auzit persoane zicand, "Pai, stii ce? Dumnezeu s-a uitat prin ceruri si nu a vazut nici un inger doritor. S-a uitat peste tot pamantul si nu a fost om capabil." Este ceva absolut absurd. Chiar daca toti ingerii din cer ar fi dorit, nu s-ar fi platit pretul. Vedeti, cine trebuia sa moara acolo trebuia sa fie un om. Omul a pacatuit. Omul trebuie sa moara. Dumnezeu a devenit om. A devenit fratele nostru; fratele nostru mai mare; despre aceasta vorbeste Evrei. A devenit unul dintre noi. S-a identificat cu noi si asa a putut merge la cruce in locul nostru. Predicam o data intr-o universitate si un student s-a ridicat in picioare si a zis: "Am o intrebare pentru tine. Cum este posibil ca un singur om sa sufere cateva ore atarnat pe lemnul acela, si totusi sa plateasca pretul pentru o multime de oameni si sa-i salveze de o vesnicie in iad?" I-am raspuns, "Tanarule, este o singura cale... pentru ca omul acela care era pe cruce a pretuit mai mult decat toti oamenii pusi la un loc." Poti sa iei tot ce exista, munti si dealuri, greieri si clovni, stele si ingeri si soarele si planetele si lunile si izvoarele, tot ce este frumos si le pui intr-o parte a balantei, iar pe Isus in partea cealalta a balantei si cantareste mai mult ca toate. A putut sa faca aceasta datorita valorii Lui infinite. Un teolog a formulat astfel: Fiul a ridicat privirea spre ceruri purtand pacatele noastre si a strigat, "Dumnezeule, Dumnezeule, pentru ce m-ai parasit?" Si Dumnezeu tatal a trantit usa cerului in fata Lui si a zis, "Domnul Dumnezeul tau te condamna." Cineva a trebuit sa moara sub urgia maniei lui Dumnezeu impotriva pacatului nostru. Vrei sa stii cat de mult uraste Dumnezeu pacatul? Atunci cand Insusi Fiul Sau a luat pacatul, Dumnezeu L-a zdrobit. Ce crezi ca iti va face tie in ziua judecatii daca vei aparea inaintea Lui neacoperit, daca vei veni inaintea Lui fara Hristos? Ziceti, "E oribil!" E biblic. "E

scandalos!" Dar e adevarat. Si pot sa va zic, sunt mult mai multe versete in Biblie care intaresc ceea ce zic eu decat ceea ce zic crestinii actuali din America.

Acum, Isus este in gradina si de trei ori striga "Departeza paharul acesta dela Mine!" "Departeza paharul acesta dela Mine! Departeza paharul acesta dela Mine!" Intrebarea este: Ce era asa de groaznic in paharul acela? Ce era paharul? Daca privim Scripturile, in special in cartea Psalmilor, cartea lui Ieremia, se vorbeste despre pahar. Dati-mi voie sa rezum un pic, sa va dau pe scurt cateva adevaruri despre paharul acesta. Daca aduni toti Psalmii si profetii impreuna ar zice ceva de genul acesta: "Din pricina faradelegii, a razvratirii Neamurilor, le voi da din paharul urgiei Mele. Îi voi obliga sa il bea, si il vor bea, si vor ameti, si vor muri." Dar pe lemnul acela, Dumnezeu a dat paharul Fiului Sau. Si Fiul Sau a baut toata pedeapsa unui Dumnezeu, sfant, drept si iubitor impotriva pacatelor poporului Sau. Si cand a strigat "S-a ispravit," a intors paharul si nu mai ramasese nici un strop din el. L-a baut tot. Imaginati-va un bazin de cinci mii de metri inaltime si cinci mii de metri latime plin cu apa, si la un kilometru de el mai jos este satul tau. Un sat micut facut de paie. Si intr-o dimineata te scoli dintr-o data si iesi afara si auzi un mare trosnet si inainte sa iti dai seama bazinul este spart si toata apa se dezlantuie catre tine. Nu vei fi gasit niciodata. Si inainte ca apa sa ajunga la sat, pamantul se deschide si inghite toata apa in asa fel incat nici o picatura nu atinge haina ta. Asta a facut Isus pe curce. Imaginati-va o piatra de moara de 500 de kilograme si alta in varful ei de aceasi greutate macinand in sens opus, una in contra celeilalte. Si pui in mijloc un micut graunte de grau. La inceput presiunea asupra cojii creste, apoi explodeaza si se pulverizeaza. "Daca grauntele de grâu, care a cazut pe pamânt, nu moare, ramâne singur; dar daca moare, aduce multa roada."

Aceasta este crucea. Si zice aici, priviti. Versetul 26 "pentruca, in vremea de acum, sa-Si arate neprihanirea in asa fel incat, sa fie neprihanit, si totusi sa socoteasca neprihanit pe cel ce crede in Isus." In versetul 25, "..ca sa-si arate neprihanirea Lui; caci trecuse cu vederea pacatele dinainte, în vremea îndelungei rabdari a lui Dumnezeu;" Ce vrea sa zica? Aceasta vrea sa zica: Adam si Eva au pacatuit impotriva lui Dumnezeu. Ei ar fi trebuit sa moara in acea zi. Nu ar fi trebuit sa fie mila. Ar fi trebuit sa fie nimiciti. Legat de marele potop care a sters toate natiile si numai pe Noe l-a lasat... este o singura problema. Noe era pacatos. Si el ar fi trebuit sa moara. Dumnezeu il cheama pe Avraam dintre popoare si il numeste prieten. Mai este o problema; Avraam nu l-a crezut pe Dumnezeu si a pacatuit. Dumnezeu il numeste pe David fiul Sau si David a comis un asasinat si se stie ca a curvit. Si din pricina mandriei lui a cauzat moartea multora compatrioti. Vi-l imaginati pe acuzator? Vedeti... pana in timpurile acestea doar dreptatea este cunoscuta. Satana s-a razvratit in Cer si dreptatea, dreptatea perfecta l-a dat

afara. Vedeti? Nici o mila, ci dreptate. Va puteti imagina ziua aceea cand a l-a dat o proorocie atat de buna lui Adam? Vi-l imaginati pe Satana stand acolo zicand: "Doamne, ce s-a intamplat? Nu mai esti drept? Adam trebuie sa moara. Cum poti sa il ierti?" Puteti sa vi-l imaginati pe Noe in corabia? "Doamne, ce s-a intamplat? Te-ai dat jos de pe tronul Tau? Si omul acesta trebuia sa moara. Pe David... il numesti fiu? Cum poti sa faci asta si totusi sa fi un Dumnezeu drept? Cum ii poti ierta pacatul? Trebuie sa moara." Acum doua mii de ani Dumnezeu a raspuns la intrebare. "Vrei sa stii cum pot sa-i fac o profetie favorabila lui Adam? Vrei sa stii cum pot sa il salvez pe Noe, pe un om pacatos de la o moarte sigura dintr-un potop napraznic? Vrei sa stii cum pot sa il chem pe un om numit Avraam din cetatea Ur si sa il numesc prietenul Meu? Vrei sa stii cum pot sa il numesc pe David fiul Meu? Aici gasesti raspunsul. Fiul meu a murit pentru ei toti." O data pentru toti, acum doua mii de ani Dumnezeu a demonstrat ca poate fi drept si totusi sa socoteasca drepti pe pacatosi prin pretul pe care Fiul Sau l-a platit pentru ei. Si trebuie sa intelegeti ceva. Avraam, Noe si David au fost mantuiti asa cum sunteti si voi. Au privit la fagaduinta lui Dumnezeu. L-au crezut pe Dumnezeu. Dar vreau sa intelegeti ca a crede in Dumnezeu nu e suficient sa te mantuiasca daca El nu ar fi platit pretul. Credinta voastra nu plateste pretul. Credinta voastra trebuie sa fie in Acela care l-a platit, si Acela este Isus Hristos.

Asa ca Dumnezeu este drept si socoteste drepti pe cei rai. Isus a murit si dupa trei zile a inviat iarasi din morti si Dumnezeu a spus ca acesta este semnul pe care ni-l da. Si daca semnul acesta nu e suficient pentru voi, nu va mai fi altul. Aceasta este demonstrarea lui Dumnezeu ca Isus, tamplarul din Nazaret, a fost Fiul lui Dumnezeu. Este semnul ca moartea de care a murit Isus pe cruce implineste judecata si dreptatea lui Dumnezeu, care potoleste mania lui Dumnezeu si acum toti oamenii pot fi mantuiti. Cum? Nu facand o rugaciune si cerandu-i lui Isus sa vina in inima ta. Imi pare rau, nu gasesc asa ceva in Scripturi. Si nu o gasesc niciunde in crestinismul istoric pana acum in crestinismul modern din America. "Sari prin cele patru inele, spune da la toate intrebarile bune, fa aceasta rugaciune, si daca nu s-a intamplat nimic, evanghelistul tot iti va spune ca Isus a intrat in inima ta pentru ca El asa a zis. Nu are nici o valoare. Cand Isus a venit la Israel, El nu a zis: "Timpul s-a implinit si Imparatia lui Dumnezeu este aproape. Deci, cine doreste sa ridice mana si sa imi ceara sa vin in inima lui?" Nu a zis asa ceva. A zis: "Timpul s-a implinit si Imparatia lui Dumnezeu, a Cerurilor, este aproape. Pocaiti-va si credeti Evanghelia." Intoareceti-va de la pacatul vostru si puneti-va increderea in Hristos, nu in Hristos si in Biserica, nu in Hristos si botez, ci in Hristos si numai in Hristos." Nadejdea mea e intemeiata numai si numai in Hristos. Omul credincios zice cam asa: "Isuse, ma voi crede in Tine si daca Tu nu esti destul pentru a ma mantui, voi merge in lad pentru ca nu o sa ma incred in nimic altceva. Ma incred numai in Tine." Numai in Hristos. Poate ziceti: "Frate Paul, ce este

pocainta?" Literal inseamna o schimbare a mintii. Ziceti: "Bine, nu-i greu.. gata, mi-am schimbat mintea." Aici este problema voastra. Sunt doua lucruri pe care le-ati confundat rau de tot. Mintea si inima. Credeti ca a-ti schimba gandirea e superficial. Nu e asa. In Scripturi, mintea, sau inima, este centrul fiintei tale. Este cine esti cu adevarat. Este esenta ta ca persoane. Cand Biblia vorbeste despre inima ta, cand Biblia vorbeste despre mintea ta, se refera la faptul ca esenta deplina si centrul a tot ceea ce esti si tot ceea ce faci vor fi schimbate. Si daca acestea se schimba, drag prieten, totul va fi schimbat. Sa va schimbati mintea. Cu privire la ce? Apostolul Pavel este marele exemplu despre aceasta. El mergea pe drum catre Damasc si iata ce gandea mintea lui: ca Isus este cel mai mare hulitor, ca crestinii merita sa moara, si ca el ii va omori pe toti, sau cel putin ii va inchide pe toti. Dintr-o data apare Hristos. Si trebuie sa intelegeti ca trei zile omul acela a fost orb si nu a mancat nici nu a baut. Stiti ce demonstreaza aceasta? Hristos a distrus si a daramat absolut toata realitatea lui, a dezintegrat lumea lui. Este ca si cand intr-o dimineata te scoli si vezi ca chiar exista Matrix. Totul e fals. Imaginati-va asta. Toata viziunea lui despre lume a fost daramata in totalitate. Si acum crede in Acela care gandea ca este cel mai mare hulitor si pe care el insusi l-a, isi da seama ca El este Dumnezeu Fiul si ca trebuie sa li slujeasca cu intreaga viata a lui. Isi da acum seama ca pe acei care voia sa ii inchida, sa-i omoare, sa-i raneasca, sunt poporul lui Dumnezeu si acum trebuie sa faca tot ce este in puterea lui pentru tot restul vietii sale ca sa ii binecuvinteze. Aceasta este pocainta. Este ca atunci cand un student, acum multi multi ani in urma, care crede ca banii si muschii si infatisarea si hainele scumpe si a fi 'Domnul Totul Pentru Campus' isi da seama... ca este mort, un ticalos murdar, o goliciune egoista, lucruri oribile la adresa unei persoane. Si ca Dumnezeu care a binecuvantat familia lui cu bogatii si inteligenta si cu toate lucrurile din Visul American, ca pe acel Dumnezeu nu a facut decat sa Il huleasca, sa Il ignore si sa se lupte impotriva Lui. Si trece de la a fi totul pentru lume, la a sta la coltul facultatii predicand Evanghelia si cu prietenii lui gandind ca si-a pierdut mintea. Puteti sa va rugati acea rugaciune pana cand vor zbura vacile si tot pierduti o sa fiti. Puteti sa ii cereti lui Isus Hristos sa vina in inima voastra toata ziua si ar insemna nimic. Va asigur. Nu sunteti mantuiti prin repetarea unei rugaciuni ritualice. Sunteti mantuiti prin chemarea Domnului prin credinta, incredandu-va in El. Si sa nu credeti ca viata voastra e chiar faina, si ca va lipseste doar lucrul acela care sa o faca perfecta si acesta ar fi Isus; Sunt aici sa va spun - nu imi pasa cine sunteti sau ce aveti - daca nu Il aveti pe Isus in viata voastra, totul e gunoi si tot ceea ce castigati la universitatea aceasta va pune mai multa osanda in ziua judecatii. Singurul lucru care conteaza e Isus Hristos si daca nu Il aveti pe El, nu aveti nimic, nimic. Veti zice: "Lumea dispretuieste mesajul tau." Si eu va zic ca dispretuiesc lumea. Pavel a zis: "Lumea este moarta fata de mine si eu sunt mort fata de lume, dar sunt viu

pentru Hristos si vestesc vestea cea buna." Nu are de a face cu o gramada de americani care se prind de orice lucru ca sa isi faca viata mai usoara pentru ca sa aiba cea mai buna viata acum. Este vorba de a muri fata de toate visurile tale, a muri fata de vointa ta, a muri fata de tine, de autonomia ta si de stapanirea ta si de a te arunca in mainile lui Hristos si a crede ca ceea ce a facut El pe acea cruce a fost suficient.

Ce ar trebui sa faceti in seara aceasta? Unii dintre voi ar trebui sa mergeti acasa si sa strigati la Dumnezeu pana cand stiti ca v-a mantuit. Unii din voi poate sunteti crestini adevarati, dar lumea v-a retinut pana acum. Trebuie sa va urâti pentru ceea ce ati facut si sa va aruncati in mainile lui Dumnezeu. Trebuie. Unii dintre voi poate credeti ca sunteti crestini, dar nu aveti roada. Isus a zis: "Nu oricine va veni la Mine in ziua aceea si va zice 'Doamne, Doamne' va intra in Imparatia Cerurilor. Ii veti cunoasteti dupa roada." Nu faptele va mantuiesc. Este o blasfemie. Dar daca sunteti mantuiti, ati fost nascuti din nou. Ati devenit fapturi noi care vor trai in alt fel, intr-un fel in care va desparte de lume si care este o ofensa pentru lume. Isus Hristos va promite doua lucruri in seara aceasta: viata vesnica si crucea. Aceasta este Evanghelia. Veniti la El. Fiti mantuiti.

Nu voi face o invitatie, si nu o sa cer nimanui sa ridice mana si sa plece capul. Va cer sa va duceti inaintea lui Dumnezeu si sa strigati catre El in credinta pana cand El va va spune ca sunteti mantuiti, pana cand aveti o siguranta, data nu de orice om, ci data de Duhul Sfânt, ca Dumnezeu a produs in voi lucrarea supranaturala si ca v-a schimbat. "Frate Paul, cum voi stii ca sunt mantuit?" Vor fi niste confirmatii imediate. Vetii simti cum vina voastra va este luata. Poate va fi un sentiment de bucurie, de pace. Dar aceasta nu este totul. Vetii incepe sa traiti o viata diferita. "Voi fi fara pacat?" Nu, tot o sa mai pacatuiesti. Vei lupta cu pacatul, dar numai aceasta. Vei lupta impotriva lui. Nu vei mai fi prieten cu el. Si putin cate putin vei fi schimbat. Dovada ca v-ati convertit, dovada ca cu un timp in urma v-ati pocait cu adevarat si ca ati crezut cu adevarat, este ca continuati sa va pocaiti si continuati sa credeti si azi. Si cresteti in Hristos. Dragi studenti, ascultati-ma. Lumea aceasta nu are nimic pentru voi. Nu are nimic. Sa nu veniti in locul acesta sa urmariti Visul American. Tot ceea ce faceti o faceti pentru slava lui Dumnezeu. Si va ganditi, "Ce, vrei ca toti sa plecam in misiune?" Nu. Ceea ce va spun este ca daca esti un crestian, nimic nu este secular. Daca esti tamplar, daca esti inginer, daca sapi santuri, daca esti doctor, totul este sfânt, daca crezi in Hristos. Tot ce faci este pentru El si pentru slava Lui.

Haideti sa ne rugam.

Tata... ca sa fie o trezire, Doamne, ca sa fie o trezire... pentru ca acesti studenti sa Te cunoasca... sa nu fie niste rasfatati, ci sa fie placuti lui Dumnezeu... ca sa Te cunoasca, ca sa Il

cunoasca pe Fiul Tau... ca sa Te urmeze... sa fie ceva real, un crestinism real. Tata, ma rog ca studentii de aici sa Iti predea vietile lor Tie. Ca unii dintre ei sa mearga pana la marginile pamantului sa propovaduiasca Evanghelia, Evanghelia adevarata. Nu o Evanghelie americanizata, nu o credinta usoara, nu cinci sau sase pasi catre Tine, ci o Evanghelie prin care sa cheme oameni la pocainta si la credinta. Sa-i folosesti, sa-Ti reversi Duhul Sfant peste ei, sa locuiesti in ei, sa le dai putere si sa-i umpli in puterea Ta. Da-le niste minti stralucitoare. Da-le niste inimi minunate. Da-le, Doamne, o siguranta tare, deplina... ca in slabiciunea lor, Tu esti puternic. In Numele lui Isus. Amin.

<http://illbehonest.com/romana/Ce-Este-Evanghelia-Paul-Washer>